ઇન્દર સભા

ઉર્ફે

ગુલફાંમો સબ્જ઼પરી

નાટક દો બાબકા.

મુસન્નીફ કીયા,

આગા હસન મુતખલ્લુસ બ અમાંનત

ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આંમકે,

માલિકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

કા૦ પે૦ શ૦ ને

જબાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુજરાતી.

બએત.

અંદર જમીકે ઇશ્ક હય્યે ઇશ્ક આસમાનમે,
કુછ ઇશ્કકે સીવા નહીં કૌનો મકાંનમે.

મુંમ્બઇ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, નાં૦ ૭ મરીન સ્ત્રીટ,

કાંવશજી પેશતનજી ને છાપા હય્યે.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૮૩ ઇંગ્રેજી.

તખ્તએ નાટક.

ઈન્દર.............................પરસ્તાંનકા બાદશાહ.

ગુલફાંમ.............................અખતર નગરકે બાહદશાહકા લડકા.

કાલાદેવ.............................ઇન્દરકે અખાડેકા ખીજમતગાર.

લાલદેવ.............................ઇન્દરકે અખાડેકા દુસરા ખીજમતગાર.

સબ્જપરી.............................મઆશુકે ગુલફાંમ—રફકાસાને બજમે ઇન્દરકી અફસર.

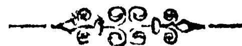
પોખરાજપરી.............................બજમે ઇન્દરકી મુગન્ની.

લાલપરી............................. ” ”

નીલમપરી............................. ” ”

દેવો—પરીયાં—વગએરા.

મુકાંમ

પરસ્તાંન—સંગલદીપ—અખતર નગર.

૨૦૧૫

ઇન્દર સભા
ઊર્ફે
ગુલફાંમો સબ્જપરી.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

બા મ.

[આરામ ફરમાએ હુવે નજર આના શાહજાદે ગુલફાંમકા બાંમ પર, આના સબ્જપરીકા બરાએ સએર આદમજાદોંકે મુલકમે, ઔર આશક હોના શાહજાદે ગુલફાંમ પર.]

પીલુ—ઠુંમરી.

સબ્જપરી——મોરે બાંકે સાંવરીયા ઓ સૈયાં મોરા,
તુને મોરા મન હર લીનો.—મોરે.
ચાંદસા મુખડા, મીર્ગ જૈસી અંખીયાં,
લાગી મોરી નજરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.
બલ બલ જાવું, ઉડવા મંગવાવું,
જાનું તોરી કદરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.

[સબ્જપરીકા વાસ્તે નીશાનકે અપના છલ્લા નીકાલ કર ગુલફાંમકો પહેનાના.]

કલ્યાંન—ઠુમરી.

છલ્લા હમારા યે યાદ રખના,
યે યાદ રખના, યે પાસ રખનાં.—છલ્લા.
ચુન ચુન કલીયાં, મએં સેજ બીછાવું,
ઓ સોનેવાલે, સો જાનેવાલે, મજા લેનેવાલે,
યે યાદ રખનાં.— છલ્લા.

[રવાંના હોના સબ્જપરીકા ગુલફાંમકે હાતોંકો ચુમ કર.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[આના ઇન્દરકા બરાએ સએર.]

કલ્યાંન.

ઇન્દર——રાજા હું મએં કૌમકા ઔર ઇન્દર મેરા નામ,
બીન પરીયોંકે દીદકે નહીં મુઝે આરામ.
સુનોરે મેરે દેવરે દીલકો નહીં કુરાર,
[દાખેલ હોના લાલ દેવ ઔર કાલે દેવકા.]
જલ્દી મેરે વાસ્તે સભા કરો તૈયાર.
તખ્ત બીછાવો ઝગમગા જલ્દીસે ઇસ આંન,
મુઝકો શબ ભર બએઠના માહફીલકે દરમ્યાંન.
મેરા સંગલદીપમે મુલકોં મુલકોં રાજ,
જી મેરા હએ ચાહતા જલસા દેખું આજ.
લાવો પરીયોંકો મેરી જલ્દી જા કર હાં,
બારી બારી આન કર મુજરા કરે વહાં.
[હોના રવાંના ઇન્દરકા મએ દેવકે.]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

દરબાર.

[ચોબદારો વ દેવ દરબારીયોંકા દસ્ત બસ્તા ખડે
રહેના, સબકા ઇન્દરકી આમદ ગાંના.]

ઝીન્ઝોટી—ગઝલ.

જુલવા જો ઉસને દીખાયા.—તર્જ.

સબ——સભામે દોસ્તો ઇન્દરકી આમદ આમદ હએ,
પરી જમાંલોકિ અફસરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે,
ખુશીસે ચ્હેં ચ્હેં લાજીમ હએ સુરતે બુલબુલ,
અબ ઇસ ચમનમે ગુલેતરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
ફરોગે હુસ્નસે આંખોંકો અબ કરો રોશન,
જમીપે મેહેરે મુનવ્વરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
વાજબકા ગાના હએ, ઔર નાચ હએ કુયાંમતકા,
બાહારે ફીતનએ મહેશરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
[આના રાજા ઇન્દરકા, ઔર તખ્તપર રૌનક
અફરોજ હોના, સબકા બ દસ્તુર મઆમુલકે
પુખરાજપરીકી આમદ ગાનાં.]

કાફી—ગઝલ.

સભા——માહરૂખ રાજામે પુખરાજ પરી આતી હએ,
સારે માઅશુકોંકી સરતાજ પરી આતી હએ.—માહરૂખ.
જીસકા સાયા ન કભી ખાબમે દેખા હોગા,
આદમીજાદમે વો આજ પરી આતી હએ.—માહરૂખ.
દોલતે હુસ્નસે હો જાએગા આલમ મઆમુર,
કરને ઇસ બજમમે અબ રાજ પરી આતી હએ.—માહરૂખ.
[આના પુખરાજપરીકા સુરોદો રકસ કરતે હુવે.]

ઝીલા પીલુ—ગઝલ.

પુખરાજ પરી—
ગાતી હું મએં ઓર નાચ સદા કાંમ હએ મેરા,
આફાકમે પુખરાજપરી નાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
ફંદેસે મેરે કોઇ નીકલને નહીં પાતા,
ઇસ ગુલશને આલમમે બીછા દાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
મએં લાખકી દો લાખકી પરવા નહીં રખતી,
કારૂંકા ખજાના અજી ઇનઆમ હએ મેરા.—ગાતી.
કહેતે હએં જેહાંમે જીસે ઇનસાં ગુલો સુમ્બુલ,
વો રૂખ હએ, વો ગેસુએ સીઆહ ફાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
બદમસ્ત મુઝે દેખકે હોતી હએ ખુદાઇ,
મઆમુર મએ હુસ્નસે કયા જાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
[ન્દરકા પુખરાજ પરીકો નજરાણા
ઝુલા કરઇશાબાશી દેના.]

ઝીલા—પીલુ.

રાજા ઇન્દર દેસમે રહે ઘલાહી શાદ,
જો મુજસી નાચીજકો કીયા સભામે યાદ.
કીયા સભામે યાદ મુઝે રાજાજીને આજ,
દોલત માલ ખજાનેકી કબ હું મએં મોહતાજ!

ઝીલા—ઠુંમરી.

આઇ હું સભામે છાંડકે ઘર, કાહુકી નાંહીં મોહે આજ ખબર—આઇ.
ચેરી હું તોરી મએં રાજા ઇન્દર, રખના દીન રએંન દયાકી નજર—આઇ.

ઝીલા—ઠુંમરી.

રૂત આઇ બસંત અજબ બહાર, ખીલ ગઇ ફુલ બરેંકે ડાર.—રૂત.
ચીટકો કુસુંમ્બા ફુલ લાગી સરસુ, ફેકત ચલત ગયુંકે બહાર.—રૂત.
હરકે દવારે માલીકા છોકા, ગરવા ડારત ગેંદનકે હાર.—રૂત.

પરજ કાલીંગડા—હોરી.

પા લાગું કર જોરી, સ્યાંમ મોસે ખેલો ન હોરી.—પા.
ગઉવે ચરાવન મએં નીકસી હું, સાસ નનન્દકી ચોરી,
સગરી સુંદરીયાં ન રંગમે ભીગાવો, ઇતની સુનો બાત મોરી.—સ્યાંમ.
છીન ઝપટ મોરી હાતસે ગાગર, જોરસે બૈયાં મરોરી.
દીલ ધડકત હએ, સાંસ ચડત હએ, દેહ કમ્પત ગોરી ગોરી.—સ્યાંમ.

[પુખરાજ પરીકા રકસ કીયેકે બઆદ તખ્તકે નજદીક જા કર આદાબ બજા લાના, રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો જાના.]

પરજ કાલીંગડા—ઠુંમરી.

ઇન્દર—

ખુબ રીઝાયા નાચકે ગાકે, પહેલુમે મેરે બએઠ તુ આકે—ખુબ.
ખુશ હુવી તુઝસે માહફીલ સારી, અબ હએ નીલમ પરીકી બારી-ખુબ.

જીલા—ગઝલ.

સબ————સભામે આમદે નીલમપરી હએ,
સરાસર વો નજાકતમે ભરી હએ.—સભામે.
સીતારોંકી ઝપક જાતી હએ આંખેં,
વો ઉસકે બરમે મલબુસે જરી હએ.—સભામે.
ગઝબ ગાંનાં હએ ઔર ઉસકા ચમકના,
કભી જોહરા કભી વો મુશતરી હએ.—સભામે.
તમામ ઉસકે હએં આજા શોઅલએ નુર,
શરારત કુટ કર ઉસમે ભરી હએ.—સભામે.

[આના નીલમપરીકા સુરોદો રકસ કરતે હુવે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

નીલમપરી—

હુરોંકે હોશ ઉડતે હએં ભીડનેકી શાન પર,
નીલમ પરી હએ નામ મેરા આસમાન પર.—હુરોંકે.
અલ્લાહાકે કરમસે જમાનેમે હએ ઉરૂજ,
ઝુકતા હએ સર ફુલકકા મેરે આસ્તાંન પર.—હુરોંકે.
ઇનસાંકી કયા હએ અસ્લ, કે પુતલા હએ ખાકકા,
જીન ખેલ જાતે હએં મેરી ઉલફતમે જાન પર.—હુરોંકે.
નીલમકો ચુમ ચાટકે આંખોંપે રખતે હએં,
શોહરા હએ મેરા જૌહરીયોંકી દુકાંનપર.—હુરોંકે.

જીલા—પીલુ.

મએં ચેરી સરકારકી, ઔર તુમ રાજોંકે રાજ,
ગાનાં મુજ મઆશુકકા સુનો ગૌરસે આજ.
સુનો ગૌરસે આજ મેરા રાજાજી ગાનાં,
નાંચકી છલબલ દેખ કર દેખો બતલાના.

કાફી—હોરી.

કાંહનાકો સમજાવત ન કોઈ,
અંગીયાં રંગમે ભીગોઇ, મોરી ખીજમે પત ખોઇ.—કાંહનાકો.
આજ સખી હમ ઘરમા જાકે, પ્રીતકી જાનકો રોઇ,
અબીર ગુલાલ છીડાવન ખાતર, મોહ આંસુંવાંસે ધોઇ,
બદન માટીમે મીલોઈ— કાંહનાકો.

[નીલમપરીકા દસ્તબસ્તા ખડી રહેના, ઇન્દરકા ઉસકે નાચો ગાનેપર મરહબા કહેના.]

જીલા—ઠુંમરી.

ઈન્દર—

દીખા ચુકી તુ કરતબ સારે, પહેલુમે અબ બએઠ હમારે.—દીખા
કીયા સભામે તુને નામ, અબ હએ લાલ પરીકા કામ.—દીખા.

દેસ—ગઝલ.

સબ—

સભામે લાલ પરીકી સવારી આતી હએ,
જમાને રંગ અબ ઇન્દરકી પ્યારી આતી હએ.—સભામે.
શફકમે આએગા ગુરમઠ નજર સીતારોંકા,
પહેનકે સુર્ખ વો પોશાક ભારી આતી હએ.—સભામે.

[આના લાલપરીકા નાજો અંદાજસે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

લાલપરી—

ઇનસાંકા કામ હુસ્નપે મેરે તમામ હએ,
જોડા હએ સુર્ખ લાલ પરી મેરા નામ હએ.—ઇનસાંકા.
યાકુત જરખરીદ હએ સરકારકા મેરે,
નોકર અકીક લાઅલ બદક્શાં ગુલામ હએ.—ઇનસાંકા.
આશકકો કતલ કરતી હું અબરૂકી તેગસે,
દીન રાત મુજકો ખુન બહાંનેસે કામ હએ.—ઇનસાંકા.
પોશાક મેરી સુર્ખ હએ, મુખડા હએ ચાંદસા,
દેખો શફકમે રાતકો માહે તમામ હએ.—ઇનસાંકા.

જીલા પીલુ—ઠુંમરી.

બએઠીથી મએં ફાકૂમે જોડા પહેને લાલ,
યાંહાં ખુલા કર આપને બડહા દીયા એક઼બાલ.
બડહા દીયા એક઼બાલ કે યાંહાં મુજકો બુલવાયા,
સમા સભાકા આજ બહોત દીન બઆદ દીખલાયા.

દેસ—ઠુંમરી.

મોરે જોબનમે હએં લાલ જડે, બહોત ખરે ઓ માહારાજા.—મોરે.
કાહું મુંગા કાહુ ચુની કહત હએ, પરખનવાલોંપર ગાજ પડે,
બહોત ખરે ઓ માહારાજા.— મોરે.

કાફી—હોરી.

લાજ રખ લે સ્યાંમ હમારી, મએં ચેરી હું તેહારી,
જરા દે સમઝ કર ગારી—લાજ.
અબીર ગુલાલ ન મુખપર ડારો, ના મારો પીચકારી;
આધી દેહ સબ દેખ પડેગી, સારી ભીંગાવો ન સારી;
કહેંગે લોગ મતવારી.—લાજ.

[યુન હોરીકી સુન કર રાજા ઈન્દરકા ખુશ હો કર મરહબા કહેના.]

પીલું—ઠુંમરી.

ઈન્દર—

કાટી રાત મજેહમે સારી, બએઠ મેરે પહેલુમે પ્યારી.—કાટી.
બહોત બડાઈ તુને જાન, અબ હએ સબજપરીકા ધ્યાન.—કાટી.

બેહાગ—ગજલ.

સબ—

આતી નએ અંદાજસે અબ સબ્જ પરી હએ;
લબ સુર્ખ઼ હએ, પર સબ્જ હએં, પોશાક હરી હએ.—આતી.
ફ઼એરોજા ઉસે દેખકે ખા જાતા હએ હીરા,
ચેહરેમે જમરૂદસે સીવા જુહલગરી હએ.—આતી.
હંસતા હએ જમરૂદપ સદા ધાંની દુપટ્ટા;
કયા કુદરતો એક઼બાલસે સબ્જેકો ચરી હએ.—આતી.

[આના સબજપરીકા નાજો અંદાજસે રકસકરતે હુવે.]

જીલા—ગજલ.

સબજપરી—

મએઆસુર હું શોખીસે શરારતસે ભરી હું;
ધાંની મેરી પોશાક હએ; મએં સબજપરી હું.—મએઆસુર.

અસ્લ હૂએ સબ્જેકી મેરે હુસ્નકે આગે!
પૈરાજેસી ખુશ રંગ, જમરૂદસે ખરી હું.—મુખ્આમુર.
દે લેતી હું દીલ, આંખ ફરીશ્તોંસે મીલા કર,
ઇનસાં હૂએ બલા ક્યા? મૈં નહીં જીનસે ડરી હું.—મુખ્આમુર.
શોઅ્લા હૂએ, ભભુકા હૂએ, ગઝબ હૂએ મેરા ગુસ્સા,
જલ જાએ પરીજાદ જો મૈં ગર્મ જરી હું.—મુખ્આમુર.
જીન્દા ન રખેગા મુઝે સુન લેગા જો રાજા,
શહેજાદએ ગુલફામકી સુરત પે મરી હું.—મુખ્આમુર.
વો શમ્અ મૈં, પરવાંનાં હું, વો સર્વ, મૈં કુમ્રી,
વો ગુલ હૂએ જહાંમે, મૈં નસીમે સહરી હું.—મુખ્આમુર.

[સબ્જપરીકે ગાનેકી ધુનસે રાજા ઇન્દરપર
નીન્દકા ગલબા હોના.]

જીલા—પીલુ.

રાજાજી તો સો ગયે દીયા ન કુછ ઇનઆમ,
જાતી હું મૈં બાગમે યાંહાં મેરા ક્યા કામ?

[જાના સબ્જપરીકા કાલે દેવકો ઇશારેસે બુલા કર.]

બાબ પહેલા—પરદા ચૌથા.

રાસ્તા.

[વારીદ હોના સબ્જપરીકા મઅ્ કાલે દેવકે.]

જીલા—પીલુ.

સબ્જપરી—સુનરે કાલે દેવરે તુ મેરી એક બાત,
આતીથી રાજાકે ઘર આજકી મૈં રાત.
શહેજાદા એક બાંમ પર સોતાથા નાંદાંન,
જોબન ઉસકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તસે વીર કુલજે ખાએ,
સોતાથા વો બેખબર હાત પાંવું ફૈલાએ.
સુરત ઉસકી દેખકર દીલસે ગયા કરાર,
મુંહ પર મુંહ મૈંને રખા, કીયા ખુબસા પ્યાર.
દીલ મેરા લગતા નહી માહરૂઓંકે દરમ્યાંન,
કાલેબ મેરા હૂએ યાંહાં, વહાં હૂએ મેરી જાંન.
ઉસકો ગર તુ લાએ ઉઠાકર જલ્દી યાર,
લોંડી મૈં હો જાવુંગી તેરી બે તકરાર.

કાલા દેવ——ઘરમે રાજાકે હએ તુ પરીયોંકી સરદાર,
તુજસે કર સકતા નહીં હરગેજ મએં ઇનકાર.
તેરી ખાતીર હએ મુજે સબસે યાંહાં સીવા,
પતા બતા મઆશુકકા લાવું અભી ઉઠા.

સબજપરી——જા તુ સંગલદીપસે અખતર નગરમે હાં ?
સોતા હએ એક માહર લાલ મહેલ પર વહાં.
છલ્લા મએં દે આઇ હું અપના ઉસે નીશાંન,
સબ્જ નગુંકી આબસે તુ ઉસકો પએછાંન.

[આદાબ બજા કર કાલેદેવકા જાના, ઔર ફીરફૈર શાહજાદે ગુલફાંમકો છપરખટકે સાત સોયા હુવા લે આના.]

કાલા દેવ——લાયા શાહજાદેકો મએં જા કર હીંદુસ્તાંન,
તુ અપને મઆશુકકો અએ સબજપરી પએછાંન.

[જાના કાલે દેવકા.]

સબજપરી——યેહી શાહજાદા હએ મેરા યે હએ મેરી જાન,
યેહી મેરા દીલદાર હએ ઇસ પર મએ કુરબાંન.
સોતે હો કયા બેખબર છોડકે ઘરબાર?
આંખેં ખોલો લાડલે નીન્દસે હો હુશીયાર.

[સબજપરીકા શાહજાદે ગુલફાંમકો જગા કર છુપ જાના, શાહજાદે ગુલફાંમકા અપનેકો ગએર જગેમે પાનેસે હએરતમે આના.]

ભએરવી—ગજલ.

ગુલફાંમ——ઘરસે ય્હાં કૌન ખુદાકે લીયે લાયા મુઝકો !
કીસ સીતમગારને સોતેસે જગાયા મુઝકો ?
હકને કયા ખ્વાબે પરેશાં યે દેખાયા મુઝકો !
નજર આતા હએ ન અપના, ન પરાયા મુઝકો !
બસમે જાલીમકે મુજે છોડ દીયા હાએ ! ગજબ,
ઢુંડને કોઇ પરસ્તાંમે ન આયા મુઝકો !
હએફ ! સદ હએફ ! કીસીને ન ખબર લી મેરી !
કયા અઝીઝોને મેરે દીલસે ભુલાયા મુઝકો !
નીન્દસે આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર,
ઉડકે મુજીકે ન ચુંગલસે છોડાયા મુઝકો.

તા દમે મર્ગ અબ ઉમ્મેદ રેહાઇકી નહીં,
કીસ બલામે મેરે અલ્લાહા ફસાયા મુઝકો ?
મુખલસીકી કોઇ તદબીર બતાદો ઉસ્તાદ,
હએ બહોત ગરદીશે કીસમતને સતાયા મુઝકો.

[ગુલફાંમકા ગએર મકાનકો દેખ ઔરભી ઘભરાંના.]

બેહાગ—ઠુંમરી.

મુઝે કૌન ઘરસે લાયા યાહાં, બતાવો યે કીસકા હએગા મકાં?—મુઝે.
સબ બીછડે કોઇ સંગ ન સાથી, અઝીઝોંકો અપને પાવું કહાં?—બતાવો.
દીલકા કીસકો હાલ સુનાઉં, સર પર મેરે બાપ ન માં.—બતાવો.
ઘર જાનેકી આસ નહીં હએ, પડી કીસ મુસીબતમે મેરી જાં.—બતાવો.
ફસ ગએ હમ જાલીમકે ફંદે, કોઇ ઉસતાદસે કહીયો હાં ?—બતાવો.

[સબ્જપરીકા બાહેર આના, ગુલફાંમકા ઘબરાંના.]

ખમાંચ.

સબ્જપરી——દેખો તુમ મેરી તરફ ઘરકા લો મત નાંમ,
લોંડી મુઝકો જાન કર કરો યાંહાં આરામ.
જો હોના થા સો હો ચુકા જાને દો બસ ખએર,
ચલો, ફીરો, ખાવ, પીવો, કરો બાગકી સએર.
બતલાવ અપના હસ્બો નસબ ઔર તુમ અપના નામ,
રહેતે હો કીસ કાંમમે, હએગા કહાં મુકામ ?

જીલા—પીલુ

ગુલફાંમ——ખીલવતમે મએં રહેતા હું, ઔર અએશ હએ મેરા કામ,
શાહજાદા હું હીન્દકા, નામ મેરા ગુલફાંમ.
તુ ઔરત હએ કીસ કૌમકી, અપના નામ બતા?
દોનો શાંનો પર તેરે નીકલા હએ યે કયા ?
સબ્જપરી——કૌમકી હુંગી મએં પરી, સમઝ ન તું હએવાંન,
યે દોનો પર હએ મેરે અએ મુરખ નાદાંન.
રહેતી હું મએં કાફમે, સબ્જ પરી હએ નામ,
રાજા ઇન્દરકે વહાં નાચ મેરા હએ કાંમ.
ગુલફાંમ——જલ્દી યે બતલા મુઝે દીલકો હએ વસવાસ,
મેરા આના કીસ તરહ હુવા હએ તેરે પાસ?
સબ્જપરી——તુઝપર મએં આશક હુવી ચલતે ચલતે રાહ,
ઉઠા મંગાવાયા યાંહાં તુઝે ભેજકે દેવ સીઆહ.

[દેવકા નામ સુન કર ગુલફાંમકા ઘબરાંના, સબ્જપરીકા મનાના.]

ભઐરવી—મસનવી.

સરપે આંખોંપે કલેજેપ બીઠાવું તુઝકો,
આ મેરે પાસ ગલેસે મઐં લગાવું તુઝકો.
દીલા જાંસે મુઝે ભાતી હએ અદાએં તેરી,
પાસ લા ચાંદસા મુંહ લું મઐં બલાએં તેરી.
લેટ પહેલુમે મેરે ઘરકો મઐં આબાદ કરૂં,
તુઝકો લીપટાકે ગલે વસ્લસે દીલ શાદ કરૂં.

ગુલફાંમ——વસ્લકી તેરી કસમ ઘરમે હએ ખાંના મુઝકો,
ન ખબરદાર અભી હાત લગાના મુઝકો.
મુઝકો નાંદાં ન સમઝ, દુર હો, દાંનાં હું મઐં,
કૌમકી તુ જો પરી હએ તો સીયાંનાં હું મઐં,
એસવા તુઝસી જમાંનેમે ન હોગી જીનહાર,
આપ બદનામ હુવી, મુઝસે છોડાયા ઘર બાર,
ભેજ કર દેવ મુઝે ખીંચ બુલાયા તુને,
આદમીજાદકો ફંદેમે ફસાયા તુને.

કાફી—મસનવી.

સબજપરી——જીન્દગીકા હએ મજા ઐસી મુલાકાતોંમે,
ચોંચલે મુઝસે બઘારો ન જરી બાતોંમે.
શુક્ર અલ્લાહાકા કર લડ ગઇ કીસમત તેરી,
યક બ યક મુઝસી પરીકો હુવી ઉલફત તેરી.
તુઝકો દીવાંને નહીં શર્મ જરી આતી હએ,
ખ્વાબમેભી કભી ઇનસાંકે પરી આતી હએ!
દેખ પચતાએગા મેરા જો બુરા દીલ હોગા,
વસ્લ તુઝકો ન પરીકા કભી હાસીલ હોગા.

ગુલફાંમ——ઘરકે છુટનેકા હએ ગમ આહો ફોગાં કરતા હું,
વસ્લકા વાઅદા મઐં ઇસ શર્તસે હાં, કરતા હું.
સુની ઇન્દરકી સભા મઐંને કહાંનીમે હએ,
ઉસકા અરમાન મુઝે જોશે જવાંનીમે હએ.
ઔર જલસેકા તો હાં, હીંદમેભી ચરચા હએ,
નાંચ પરીયોંકા કભી મઐંને નહીં દેખા હએ.
સાત અપને મુઝે લે ચલકે વો જલસા દીખલા,
રાજા ઇન્દરકે અખાડેકા તમાશા દીખલા.

સએર મએં તેરે સબબ વહાંકી જો એક બાર કરૂ
જીતેજી ફેર ન કભી વરલશ ઇનકાર કરૂં.
ઉમ્ર ભર પાસસે તેરે ન કહીં જાવું મએં,
જો કહે તુ ઉસે આંખોંસે બજા લાવું મએં.

જીલા—પીલુ.

સબ્જપરી——એસી બાતોંકા જબાંપર નહીં લાના અચ્છા,
જાન આફતમે નહીં મુફ્ત ફસાના અચ્છા.
દેતા ઇન્દરકે અખાડેપ અબસ જાંન હએ તુ,
સખ્ત બે અકલ હએ દીવાંનાં હએ, નાદાંન હએ તુ.
એસી જા સએરકો ઇન્સાંન નહીં ચલતે હએં,
વહાં મેરી જાન પરીજાદકે પર જલતે હએં.
આફત આ જાએગી તુઝપર અરે એક આંનકે બીચ,
આદમીજાદકા કયા કાંમ પરસ્તાંનકે બીચ?
કોઇ રાજાકો ખબર જાકે લગા દેવેગા,
ફુંક દેગા વો મુઝે, તુઝકો જલા દેવેગા.
ન જલાએગા તો આફતમે ફસાએગા તુઝે,
કએદ કરકે વો કુવે બીચ ઝુકાએગા તુઝે.

ગુલફાંમ——મએં ન માનુંગા, ન માનુંગા, કભી બાત તેરી,
કાંમ કીસ રોજકે આએગી મુલાકાત તેરી?
બાત જો અસ્લ થી, મએં અકલસે પહેછાંન ગયા,
બાએસ ઇનકારકા જાની મેરા દીલ જાન ગયા.
તુ કીસી દેવકી ખીદમતમે વહાં આતી હએ,
ઇસ લીયે મુઝકો સભામે નહીં લે જાતી હએ.

સબ્જપરી——બાત હરગેજ યે જબાંસે ન નીકાલો સાહેબ,
હોશમે આવો, જરા મુંહકો સમ્ભાલો સાહેબ,
દેવસે મુઝકો બુરા કામ જો કરના હોતા,
આદમીજાદ પ કીસ વાસ્તે મરના હોતા?
મએં પરી હોકે, ઔર એસે પ ફીદા જાન કરૂ?
એડી ચોટી પ મુવે દેવકો કુરબાન કરૂં.

ગુલફાંમ——દીલ હરએક શખ્સકા ફંદેમે ફસાતી હએ તુ,
એ પરી કયું મુઝે બાતોંમે ઉડાતી હએ તુ?

સુબ્હો હોતી હએ મેરી જાન કોઇ આનકે બીચ,
ભએરવી મુઝકો સુના ચલકે પરસ્તાનકે બીચ.
વહાં ન લે જાએગી તો જીસે ગુજર જાવુંગા,
આપ મએં અપના ગલા કાટકે મર જાવુંગા.

સબ્જપરી—મુફ્ત કી યાર ખરાબ અપની જવાની તુને,
હાએ અફસોસ! મેરી બાત ન માની તુને!
અબ મીલેગા ન અઝીઝોંસે ન મા બાપસે તુ,
શેરકે મુંહમે મેરી જાન ચલા આપસે તુ.
થક ગએ હોંટ, કહાં તક અરે સમઝાવું મએં,
ચલ અખાડા તુઝે ઇન્દરકા દીખા લાવું મએં.

ગુલફ્રામ—કીસ તરહ ચલનેપ તૈયાર મેરી જાન હું મએં?
તુ પરીજાદ હએ ચાલાક, ઔર ઇનસાન હું મએં.
ઊડકે તું જાએગી એક પલમે પરસ્તાંનકે બીચ,
હાત ફએલાકે મએં રહે જાવુંગા અરમાનકે બીચ.
કોઇ ઊડ ચલનેકી તદબીર બતાદે મુઝકો,
પર કીસી દેવકે તુ નોચકે લાદે મુઝકો.

સબ્જપરી—બહેકી બાતેં ન કરો હોશમે આવો જાની,
ન પરીજાદકો બેપરકે ઉડાવો જાની.

[સબ્જપરીકા એક તાલી બજાનેસે મહેલકા જંગલ હો જાના, ઔર એક હવાઇ તખ્તકા નજર આનાં.]

થાંમ લો પાયા મેરે તખ્તકા અબ હાથસે તુમ,
છુટ જાંના ન કહીં રાહમે પર સાથસે તુમ.
મુઝસે વહાં જાકે કોઇ બાત ન કહેના સાહેબ,
પીછે પીછે મેરે તુમ નાચમે રહેના સાહેબ.
ગાકે ઔર નાચકે બુત સબકો બનાં દુંગી મએં,
તુમકો લે જાકે દરખ્તોંમે છીપા દુંગી મએં.
કીસી આફતમે એકાએક અગર આના જાની,
યાદ રખના કે મુઝે ભુલ ન જાનાં જાની.

[સબ્જપરીકા તખ્તપર બએઠના, ગુલફાંમકા તખ્તકાપએર પકડ કર લટકના, તખ્તકા આસમાનપર ઊડના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

દરબાર.

[ઇન્દરકા મઅ દરબારીયોંકે તખ્ત પર બઍઠે હુવે નજર આંના, સબ્જપરીકા આન કર ગુલફાંમકો છીપાના.]

ઝીલા—ઠુંમરી.

સબ્જ પરી—

સભામે બુલવાકે મુઝે આપ કીયા આરાંમ,
આઇ હું મઍં ફેર યાંહાં કરને અપના કાંમ.—સભામે.
કરને અપનાં કામ યાંહાં ફેર મઍં હું આઇ,
ઠુંમ્રી, છંદ, ગઝલકી જીમે ધુન હએ સમાઇ.—સભામે.

પરજ—ઠુંમરી.

મોરી અંખીયાં ફરકન લાગી, કાંહાં ગયો યાર, કીધર ગઇ સખીયાં.
અંખીયાં.
દેહ ફુંકત હએ, જીયા તરપત હએ, પીત લગાકે મજા હમ ચખીયાં.
અંખીયાં.
નઍનનમે દીલદાર બસત હએ, યે અંખીયાં અલમાંસપ રખીયાં.
અંખીયાં.

[લાલ દેવકા આતશે ગુસ્સેસે મુંહસે ભભુકા છોડતે હુવે ગુલફાંમકી આમદકી શીકાયત કરતે હુવે આના.]

મસનવી.

લાલ દેવ——માહારાજકો હક રખે શાદ કાંમ,
નઇ અર્જ હએ આજ કરતા ગુલાંમ.
મઍં આતાથા ઇસ દમ ચમનકી હવા,
હકીકત વો દેખીકે હોશ ઊડ ગયા.
શજર હએ પુરાંના જો શમશાદકા,
ગુજર હએ વહાં આદમીજાદકા.
નહીં કરતી અસ્લા મેરી અકલ કાંમ,
વો ઇનસાન હએ, યાકે માહે તમામ.
ઊસે કોન લાયા યાંહાં અપને સાત,
ઇસી ફીક્રમે કબસે મલતા હું હાત.
[સબ્જપરીકા લાલ દેવકો બાજુ લે જા કર સમઝાના.]

ઝહુન્સ—મસનવી.

સબજપરી——ન કર લાલ દેવ ઇસ તરાહકે કલાંમ,
અરે બેમુરવ્વત જબાં અપની થાંમ.
ખુદાકે ગઝબસે જરા દીલમે કાંપ,
ચુગલખોરકે મુંહકો ડરતે હએં સાંપ.
પરીકી તરફ દેખ આહમક ન બન,
બુરાઇસે બાજ આ બ કૌલે હસન.
કીસીકી બદી તુ ન કર અએબ હએ,
કે ઉસકા ખુદા આલેમુલ ગએબ હએ.
દીલે આશક ઇસ બાતસે હીલ ગયા,
તુઝે હાએ! કમબખ્ત કયા મીલ ગયા?

[ઇન્દરકા પરીયોંસે ગુફતગુ કર કર લાલ દેવસે
હાલ દરીયાફત કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર———અરે દેવ તુ હએ યે કયા બક રહા?
મેરે બાગમે કામ ઇનસાંકા કયા?
હુવા કીસ તરહ યાંહાં બશરકા ગુજર,
પરીંન્દોંકે દાહાશતસે જલતે હએં પર.
કદમ રખ સકે જીનકી કયા જાન હએ?
ફરીશ્તોંકી યાંહાં અકલ હએરાન હએ.
કીસી દેવસે આશનાઇ ન હો,
પરી કોઇ સાથ ઉસકે લાઇ ન હો.
ઉસે ખીંચ લા પાસ મેરે શીતાબ,
કે ગુસ્સેસે હએ હાલ મેરા ખરાબ.

[લાલ દેવકા આદાબ બજા કર જાના, ઔર
ગુલફાંમકો એક કોનેમે છુપા હુવા પાના.]

મસનવી.

લાલ દેવ——બશર હએ, કે જીન હએ, કે સાયા હએ તુ?
પરસ્તાંનમે કયું કર આયા હએ તુ?
ઉઠા આંખ, કર જલદ મુઝસે બયાં,
બીઠાયા તુઝે કીસને લા કર યહાં?
ચમનકા કોઇ ગુલકે બુટા હએ તુ?
સીતારા વ યા બનકે તુટા હએ તુ?

પરી પર જો શએદા તેરા દીલ હુવા,
અખાડેમે ઇન્દરકે દાખીલ હુવા ?
મેરે સાત ચલ જલ્દ અએ બેશઉર,
બુલાયા હએ રાજાને અપની હઝુર.
[લાલ દેવકા ગુલફાંમકો ઘસીટકે લે જાના,
તમામ માહફીલકા હએરતમે આના.]
હુઝુરીમે હાઝીર હએ યે શાએ્લે ખુ,
માહારાજ સાહેબ નીગાહ રૂબરૂ.
બજા આપકા હુકમ લાયા ગુલાંમ,
ચમનમે પોંહચકર કીયા અપનાં કાંમ.
શજરકે તલેસે ઊઠાયા ઇસે,
સભાકી તરફ ખીંચ લાયા ઇસે.
ડરા મએં ન કુછ ઇસકી ફરીયાદસે,
ઊડા લાયા કુમરીકો શમશાદ સે.
સીતમ કીજીયે જો સઝાવાર હએ,
ખડા દસ્ત બસ્તા ગુનાહગાર હએ.

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર-———અરે કૌન હએ તુ, તેરા કયા હએ નામ !
સભા મેરી કોઇ તુને બરહમ તમાંમ.
તુઝે લાયા યાંહાં કૌન અએ બદસીફાત,
બતાં મુઝસે કર જલ્દ યે વારેદાત.
કીયા કસ્દ તુને પરસ્તાંનકા?
ન ખોફ આયા અપની તુઝે જાનકા?
મેરી સારી માહફીલકી લીઇ આબરૂ,
યાંહાં ઘુસને આયા પરીયોંકો તુ ?
બતા હાલ આનેકા અએ દર્દનાક,
જલા કર અભી વર્ના કર દુંગા ખાક.

પીલુ—મસનવી.

ગુલફાંમ-———કહું કયા ફલકકા સતાયા હું મએં,
યહાં ખેલ કર જીપે આયા હુ મએં.—કહું.
પરી સબ્જ જો હએ અખાડેમે યાંહાં,
ઊસીકા હું દીવાનાં મએં નીમજાં.—કહું.

સભાકી સદા ધુંમ સુનતાથા મએં,
પ્રસી ફીક્રમે સરકો ધુનતાથા મએં.—કહું.
વો આને લગી આજકી શબ જો યાંહાં,
લટક કર હુવા તખ્‌તસી મએં રવાં.—કહું.
બલામે પડા યાંહાં ગીરફતાર હું મએં,
જો ચાહો સજા દો ગુનાહગાર હું મએં.—કહું.

[ઇન્દરકા સબ્જપરી પર તએશ કરનાં.]

બેહાગ—મસનવી.

ઈન્દર———અરી ઓ પરી સબ્જ ઓ બેહ્‌યા,
મેરે સામને જલ્દ આ બેસવા.
ધુડી હએ તેરી જાતો બુનીયાદ પર,
કે આશક્‌ હુવી આદમીજાદ પર?
બનાયા અરી તુને ઇનસાંકો યાર?
બ કૌલે હ્‌સન સુન તુ અએ નાબકાર,
તેરા રંગ ગએરતસે ઉડતા નહીં,
તુઝે ક્યા પરીજાદ જુડતા નહીં?
સભામે લગા લાઇ ઇનસાંકો સાથ,
તેરા અબ ગીરેબાં હએ ઔર મેરા હાથ.

[ઇન્દરકા સબ્જપરીકો મારને ચહાના, સબકા બા અદબ અટકાના.]

માંડ—ઠુંમરી.

સબ—
રાજાજી ન કરો જુલમ યે, ખ્‌તા હુવી બેશક બડી યે.—રાજાજી.
મોહ્‌બ્બતકે મારે, હુવા કુસુર, ખ્‌તા બખ્‌શો, રહેમ કરો જી માહરાજા.
ખ્‌તા.

[મચ્‌આફી ચહાનાં સબ્જપરીકા, ઔર ગુલફાંમકો મલામત કરના.]

જીલા—મસનવી.

સબ્જપરી——જફાઓ સીતમકી સજાવાર હું,
હ્‌કીક્‌તમે તેરી ગુનાહ્‌ગાર હું.
અરે ક્યું મએં વહાં તુજસે કહેતીથી ક્યા?
ન માના મેરા હાએ! તુને કહા.
બલામે પડા આપભી બેખ્‌તા.
મુઝેભી અખાડેમે રૂસવા કીયા.

[ખુદસે] { કહાં ફેંકે અબ દેખું રાજા તુઝે,
ખુદાકો મેરી જાન સોંપા તુઝે.
જો જીતે હમેં તો ફેરભી મીલ જાએંગે,
નહીંતો કીયેકી સજા પાએગે.

બ્રહુનસ—મસનવી.

ઇન્દર———અરે દેવ કર ફુરદ બેદાદકા,
પકડ હાથ ઇસ આદમીજાદકા.
કુવા વો જો હએ કાફમે પુર ખતર,
અભી ઊસમે જા કર ઇસે કૈદ કર.
પરી સબ્જ હએ જો વો વાંહપે ખડી,
ખતા કીઇ હએ ઉસ બેસવાને બડી.
સો તુ નોંચ કર ઊસકે પર ઔર બાલ,
અખાડેસે મેરે અભી દે નીકાલ.
ઉડાતી ફીરે ખાક યે કુ બ કુ,
ન આએ હમારે કભી રૂ બ રૂ.
[લાલ દેવકા ગુલફાંમકો ગીરફતાર કરના.]

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

બ્રહન્સ—ગઝલ.

ચમને કુચએ જાનાંસે.—તર્જ.

ગએબી આવાજ—
જોગન આતી હએ પરી બનકે પરસ્તાંનકે બીચ,
સુમરન હએ હાથોંમે, મુંદ્રે પડે હએ કાનકે બીચ.—જોગન.
સીર પ એંડવા હએ રખી. મુંહપ રમાઇ હએ ભભુત,
સએલીયાં ડાલી હએ ગરદનમે ગીરેબાનકે બીચ.—જોગન.
ચાલ મતવાલી હએ, આંખેં હએં મએ ઇસ્કસે લાલ,
મસ્ત શાહજાદએ ગુલફાંમકે હએ ધ્યાનકે બીચ.—જોગન.
કહીં ગુલફાંમકા કોસોં નહીં મીલતા હએ પતા,
ખાક ઉડાતી હુવી ફીરતી હએ બયાબાંનકે બીચ.—જોગન.
[આના સબ્જપરીકા ફકીરાના લીબાસમે, યાદમે ગુલફાંમકે.]

ભએરવી—ઠુંમરી.

સબ્જપરી—

મએંતો શાહજાદેકો ઢુંડન ચલીયાં,
આંગ ભભુત જોગન બન મલીયાં, છાંન ફીરી સબ ગલીયાં.—મએંતો.
જી જાવત હએ, ડગર નહીં આવત, હમ મહેલોંકી પલીયાં.—મએંતો.
લટ છટકાકે ભેસ બનાકે, દેસ બ દેસ નીકલીયાં.—મએંતો.
સીસ બીકસ ગયો, પાંવું ભુલસ ગયો, ધુપમે બન બન જલીયાં.—મએંતો.
તન કુમલા ગયો, મુખ મુરઝા ગયો, જૈસે ગુલાબકી કલીયાંરે.—મએંતો.
[જાના જોગનકા ઇશ્કકી મસ્તીમે મરત હો કર.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

ઘે હુ રા જં ગ લ.

[એક કુવેમેસે ગુલફાંમકી ગીરીયા વ જારીકી આવાજકા આના.]

ભએરવી—ગઝલ.

ગુલફાંમ——મરતા હું તેરે હીજ્રમે અએ યાર ખબર લે,
અબ જાનસે જાતા હએ યે બીમાર ખબર લે.—મરતા હું.
બાઝારે વફા ગર્મ હએ અએ યુસુફે સાની,
દીલ બેચતા હએ તેરા ખરીદાર ખબર લે.—મરતા હું.
આંખે હએં લગી દરસ,દીખા શકલ ખુદારા,
સર ફોડ રહા હું પસે દીવાર ખબર લે.—મરતા હું.

બાબ દુસરા.—પરદા ચોથા.

જ ગ લ.

[આના સબ્જપરીકા પીરાકે યારમે સર પટકતે હુવી.]

પીલુ—લાવની.

સબ્જપરી—

કામ નહીં તેરા હએ યાંહાં પ્રાન, ચલ નીકલ છોડ મકાન યાંહાંસે,
નીકસરે તુ જાન.—કાંમ.
ભડકત શોઅલે પ્રેમકે, રાખ હુવા બદન, તન મન સારા જલ ચુકા,
નએંન પડત અગન,
ઉસકે પહેલુમે અએ મેરી જાન.— ચલ નીકલ.

કાહુ ચોંચ પપૈયરા, તા પર છીડકું નોન, પી મેરા, મએ પીવકી,
તુ પી કહેસો કૌન?
ગઇ કુચ્છ તેરી હયા ઓ શાંન.— ચલ નીકલ.
[કાલે દેવકા આનાં, ઓર જોગનકા ગાના સુના
કર રાજા ઇન્દરકો ખબર કરનેકો જાના.]
ભુલ ગએ હએં હમ ધરમ, ભુલ ગએ ઇમાંન,
પુંજત હએ વો મુરતકો હમ ભજ્યા જીનકે કમાંન,
તડપ રહી આ મીલ અએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.
ગમમે રાંમકે તડપ રહી, ગમમે હુવી અેધ્યાંન,
ગમમે ઊસ ગુલફાંમકેહી રહેતી હું હરઆંન,
ખબર નહીં લેતા હએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

દરબાર.

[કાલે દેવકા આન કર સબજપરીકે ગાને વ
નાચનેકી ખબર કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ———ખુદા રાજાજીકો રખે શાદમાંન.
જો હો જાન બખશી તો ખોલું જબાંન.
પરસ્તાંનમે જોગન એક આઇ હએ,
ખલાયક સબ ઊસકી તમાશાઈ હએ.
વો હએ નાચતી ગાતી ઇસ આનસે,
કે જીન સદકે હોતે હએ સૌ જાનસે.
ગજબ ભએરવીકી હરએક તાન હએ.
ખુદાઇકા દીલ ઊસપ કુરબાન હએ.
મલી હએ ભભુત ઔર અફશાં ચુની,
ન દેખી હએ જોગન ન ઐસી સુની.
ઇન્દર-———ન કર દેર અએ દેવ બાહરે ખુદા,
અખાડેમે મેરે ઊસે જલ્દ લા.
મએ દેખું વો જોગન હએ કીસ શાનકી,
પરી હએ વો, યા કીસ્મ ઇનસાનકી.
કીસી દેવ જીનકી સતાઇ ન હો.
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ ન હો.
[કાલે દેવકા આદાબ બજા કર જાના.]

બાબ દુસરા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

[હાલે પરેશાનીમે આના સબ્જપરીકા.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

સબ્જપરી—

રૂહ બદનમે હુએ તપાં, જૈસો હુએ કલસે બેકલી,
જદ્દ ખબર લો હમદમો જાન હુએ ફીરાકમે ચલી.—રૂહ.
બાદે સબા જોજો સુબ્હો દમ બાગમે નાજસે ચલી,
નખ્લ નેહાલ હો ગએ કુંન ગઈ કલી કલી.—રૂહ.
સાયેકી તરહ ખત બડા, ચેહરા પે સાફ ઉતર ગયા,
આયા જવાલ યાર પર, હુસ્નકી દો પહર ઢલી.—રૂહ.
મએંને શબે ફીરાકમે કીઈ જો એક આહે આતશીં,
શમ્આકા જીસ્મ ફુંક ગયા, કહેને લગી જલી જલી.—રૂહ.
તેરી ભવોંમે બલ પડા, કત્લ હુવી મએં તેગસે,
તેરી ઉધર પલક હીલી, મુજપે ઈધર છુરી ચલી.—રૂહ.

[આના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો બુલાનેકે લીયે.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——અરી જોગન અબ દીલમે હો અપને શાદ,
કીયા હુએ તુઝે રાજા ઇન્દરને યાદ.
કીસીસે તેરા સુન લીયા હુએ જો હાલ,
મુલાકાતકા શૌક ઉસે હુએ કમાલ.
મેરા દેર કરના ઉસે શાક હુએ,
તેરે નાચ ગાનેકા મુસ્તાક હુએ.
મુરાદ અબ તેરે દીલકી બર આએગી,
જો માંગેગી વો ચીજ મીલ જાએગી.
ન ફેર ઉમ્ર ભર તું કરેગી સવાલ,
વો એકદમમે કર દેગા તુઝકો નેહાલ.
સબ્જપરી——યેં બાતેં ન લાનાં જબાં પર કભી,
ફકીરાંસે અચ્છી નહીં દીલલગી.
બડા વો મેરા દેનેવાલા હુવા,
ખુશામદસે મુંહ તેરા કાલા હુવા.

ફકીરોંકો દૌલતકી પરવા નહીં,
યાંહાં હરકે અફ્જાલસે કયા નહી?
જો ગાનેકા રાજા તલબગાર હએ,
તો યાંહાં કીસકો ચલનેમે ઇન્કાર હએ.
તબીઅત મુખાતીબ અગર પાવુંગી,
જો આતા હએ મુઝકો સુના આવુંગી.

[જાના સબ્જપરીકા મઅ કાલે દેવકે.]

બાબ દુસરા—પરદા સાતવા.

દરબાર.

[દાખેલ હોના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો લે કર.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——મહારાજ કીજે ઇધર અબ નીગાહ,
યે જોગન હએ હાજીર બ હાલે તબાહ.
મીલા કીસ ખરાબીસે ઇસકા નીશાં,
હુવા મએં પરસ્તાંમે હર સુ રવાં.
બહોત જહ્દ ખીદમતમે આયા હું મએં,
અખાડેમે જોગનકો લાયા હું મએં.
અજબ ખુશ ગુલુ હએ યે જોહરા જબી,
ઊડાતી હએ જંગ્ગલમે કયા ભએરવી.
હરએક તાનપર લોટ જાતા હએ જી,
સુના હોગા ગાંનાં ન એસા કભી.

બહુન્સ—મસનવી.

ઇન્દર————અરી જોગન અએ દર્દકી મુબતીલા?
ફકીરોંકા કયું ભેસ તુને લીયા?
ફીદા કીસ પ હએ, કીસ પ શએદા હએ તુ?
કોઈ આદમી હએ, પરી યા હએ તુ?
કાંહાંસે યાંહાં તેરા આના હુવા?
કે મુસ્તાક સારા જમાના હુવા,
કીસે ઢુંડતી ફીરતી હએ કુ બ કુ?
ઊડાતી હએ કયું ખાક જંગ્ગલકી તુ?
સબ્જપરી——મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ,
ફકીરોંકા દીલ દર્દસે હએ નીઢાલ.

મેરા મુઝસે મઆશુક્ હએ છુટ ગ૦
મેરા રાજ ઇસ દેસમે લુટ ગયા.
યાંહાં ઢુંડને ઉસકો આઇ હું મએં,
બીરોગેન હું ગમકી સતાઇ હું મએં.
સુનાતી હું ગાના જો હએ મુઝકો યાદ,
અજબ કયા જો માલ જાએ દાલકી મુરાદ.
અગર રાગસે ગએર હો દીનકા હાલ,
ન જોગનકા રદ કી જ્યેગા સવાલ.

ભએરવી—ઠુંમરી.

કાંહાં ગયો શાહજાદા જાની પ્યારા. દીલ તડપેરે હમારા.—કાંહાં.
વાકા પતા કહીં લાગત નાંહી, ઢુંડ ફીરી બન સારા.—કાંહાં.
બીન જાનંનાકે નન નએનનમે, નએન દીન અંધીયારા.—કાંહાં.
કુઇયાંમે જૈસે સુર્ખ મછરીયાં તરપત હોગા બીચારા.—કાંહાં.

[સબ્જપરીકા નકુસા ગાંના સુન કર ઇન્દરકા અપને ગલેકા હાર દેના, સબ્જપરીકા નામનજુર કરના.]

જીલા પીલુ—ઠુમરી

રાજાજી મોહે હારકી ગરજ નાહીરે,
જરકે લીયે ન જોગન હુવી, સતાવો તુમ કાહે હમારા જી.—રાજાજી.
ગુજર ગઇ ઘડી ઘડી, ગુજરે દીન ઔર સાલ,
અબ તક મુરાદ આઈ ન બર, જીસસે હુવા યે હાલ.—હારકી.

[રાજા ઇન્દરકા સબ્જપરીકો કૌલ દેના, સબ્જપરીકા ખુશ હો કર જોગીકા બેસ નીકાલ કર રાજે પીનહાંની કહેના, આહલે માહફીલકા દંગ હો જાના.]

ભએરવી—ગજલ.

હોતા હએ કોઇ આનમે અબ કાંમ હમારા,
ઇનઆમમે દીજે હમે ગુલફાંમ હમારા.—હોતા.
અબ ચાહાસે યુસુફકો નીકલવાવો હમારે,
છુટતા હએ અંધેરેમે દીલઆરામ હમારા.—હોતા.
આશકને તેરે માગ લીયા રાજાંસે તુઝકો,
દે આએ કોઈ ઉસકો યે પએગામ હમારા.—હોતા.
આ જાએ અગર યારતો છાતીસે લગા લું,
સીનેમ તપાં હએ દીલે નાકામ હમારા.—હોતા.

ઇલકા લુટેંગે મજા ખલકમે બે ઓફ,
જીસે બહેતર હુવા અંજામ હમારા.—હોતા.
ગવાહવ શાહજાદેકો અબ દેર ન કીજીયે,
નામ આપકા હો ખલકમે ઔર કાંમ હમારા.—હોતા.
[રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો જાના ઔર ગુલફાંમકો
કુએદસે રેહા કરનેકો લાલદેવકો ફરમાનાં.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર ——— અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ,
બડા મુઝકો જોગનને ધોકા દીયા.
બનાવટકી થી સારી જાદુગરી,
નહીં આદમી સબ્જ હએ યે પરી.
ઇસે જરકી ખ્વાહીશ ન યાંહાં લાઇથી,
છુડાને ગીરફતારકો આઇથી.
નીકાલ અબ કુવેસે તુ ગુલફાંમકો,
હવાલે કર ઇસ નેક અંજામકો.
[લાલ દેવકા જાના, ઔર ફીલફૌર ગુલફાંમકો
લે આના, ગુલફાંમકા સબ્જપરીકો દેખ
કર ઘબરાંના.]

ભએરવી—ગ઼જલ.

સબ્જપરી—
કેહર થા હીજ્ર કયામત થી જુદાઈ તેરી,
મેરે ખાલેકને મુજે શકલ દીખલાઈ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—
ખાક હએ મુંહપે મલી, બાલ હએં સરકે બીખરે,
આહ! ઇસ ઇસ્કને કયા શકલ બનાઇ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—
મુઝપે હોનાથા જો કુચ્છ હો ગયા ઊસકા નહીં ગ઼મ,
હો ગઇ કુએદ્દે મુસીબતસે રેહાઇ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—
મએં તેરે હાથ લગા તુ મેરે ફંદેમે ફસી,
મેરા મતલબ હુવા, ઉમ્મેદ બર આઈ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—
હમે તમન્ના યે મેરે દીલમે કે અબ હશ્ર તલક,
ફજલે ઉસતાદસે દેખું ન જુદાઈ તેરી.—ફેહર
[ઈન્દરકા ગુલફામસે સબ્જપરીકા હાથ મીલાના, ઔર માહરીજકા મુબારકબાદીકા ગાંના ગાંના.]
ભઐરવી—ગઝલ.

સબ—
શાદીએ જુલવએ ગુલફાંમ મુબારક હોવે.
અએશો અશરતકા સરનજાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
બાઅદ મુદ્દતકે હસીનોંકો નસીબા જાગા,
ફર્શે રાહતપે અબ આરાંમ મુબારક હોવે.
પી ચુકે ખુને જીગર હીજ્રમે જી ભર ભરકે,
શરબતે વસ્લકા અબ જાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
તખ્તપર હમકો મુબારક હો જહાંમે ફીરનાં,
ગઐરકો ગરદીશે ઐયામ મુબારક હોવે.—શાદીએ.
હુરે જન્નતકો મુબારક હો, ફલલકકો તારે,
બાગકો ગુલ, હમે ગુલફાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

